

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.736 van 13 maart 2014
in de zaak A. 210.460/VII-38.917.**

In zake : 1. Jeannine DUYVEWAARDT
 2. Dirk VERMEULEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bram Vandromme
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Walle 113
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de BVBA DECIVAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patricia Scheirlynck
en tevens door advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 9080 Lochristi
Denen 157
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 oktober 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 19 augustus 2013 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van

14 februari 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Decivan voor het veranderen door uitbreiding van een rundveehouderij, gelegen aan de Wouter Schoutstraat 21 te Kortrijk, ongegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt gewijzigd en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 225.973 van 7 januari 2014 wordt het verzoek tot tussenkomst van de BVBA Decivan ingewilligd, heropent de Raad van State de debatten, wordt de zaak verwezen naar de gewone rechtspleging en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast met het onderzoek van de vordering tot schorsing.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 maart 2014.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Vandromme, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Joy Moens, die loco advocaat Filip Vincke verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Koen Van Wynaes, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de uiteenzetting van de feiten kan worden verwezen naar het hierboven vermelde tussenarrest.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat het beroep ingediend door omwonenden betrekking heeft op het verlenen van de milieuvergunning voor het veranderen door uitbreiding van een rundveehouderij;

Overwegende dat in een straal van 100 m rondom de perceelgrens van de inrichting alleen een tuinbouwbedrijf gelegen is; dat de dichtste woning op circa 150 m van de stallen ligt; dat de woning van de beroepsindieners gelegen is op circa 200 m van de stallen;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op circa 200 m van een woongebied met landelijk karakter, op circa 800 m van een woongebied, op circa 900 m van een natuurgebied en op circa 1 km van een woonuitbreidingsgebied;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 1 gezamenlijk bezwaar namens 4 omwonenden werd ingediend dat betrekking heeft op verontreiniging van de bodem en het oppervlaktewater, de onduidelijkheid betreffende de waterbehoefte, verstoring van het landschap, het overlopen van de mestopslag in oppervlaktewater, het onttrekken van waterbevoorrading van de omgeving, het grootschalig industrieel karakter van het bedrijf, het ontbreken van een MER;

Overwegende dat het bedrijf in 2005 vergunning kreeg voor het houden van 220 runderen (35 runderen < 1 jaar, 35 runderen tussen 1 en 2 jaar en 150 runderen > 2 jaar) in 1 stal; dat de uitbreiding wordt gevraagd met 106 runderen tot 326 runderen (60 runderen < 1 jaar, 60 runderen tussen 1 en 2 jaar en 206 runderen > 2 jaar); dat dit zal gerealiseerd worden door een herschikking binnen de bestaande stal en door het bouwen van een nieuwe quarantaineststal;

Overwegende dat de stal op een natuurlijke wijze wordt verlucht; dat de geuruitstoot stijgt van 7.832 OUe/s in de huidige situatie naar 11.605 OUe/s in de gewenste situatie; dat uit een beperkte IFDM-modelering blijkt dat de geurimmissie afkomstig van het individueel bedrijf ter hoogte van de woning van de beroepsindieners beperkt is tot circa 3 tot 4 OUe/m³; dat er bijgevolg geen (<3 OUe/m³) tot een gering negatief effect (3<x<5 OUe/m³) verwacht wordt ter hoogte van deze woning; dat uit deze beperkte modelering blijkt dat op de percelen van de beroepsindieners een gering of een matig negatief effect (5<x<10 OUe/m³) verwacht wordt; dat tijdens een plaatsbezoek van een adviesverlener van de afdeling milieuvergunningen op 15 mei 2013 blijkt dat deze percelen als weide gebruikt werden; dat bijgevolg de geurhinder voor de omgeving tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt;

Overwegende dat de omliggende gronden gebruikt worden als akkers en

weiden; dat de verzurende en vermestende deposities afkomstig van de uitstoot van de stallen veel lager zal zijn dan de deposities afkomstig van het bemesten van deze cultuurgronden;

Overwegende dat het bedrijf reeds vergund is voor de opslag van 13.000 l mazout in 2 tanks (10.000 l en 3.000 l); dat die mazout gebruikt wordt als brandstof voor de voertuigen en niet voor verwarming; dat er ook een mazoutopslag aanwezig is van 5.000 l voor de opslag van mazout voor de verwarming van het huis;

Overwegende dat het aantal transporten beperkt is; dat het laden en lossen van dieren gebeurt ofwel binnen in de bestaande stal ofwel tussen de quarantainest al en de bestaande stal; dat deze laatste laad- en losplaats overdekt is; dat het transport van dieren enkel overdag gebeurt; dat het voeder maximaal 2 keer per jaar zal worden aangevoerd naar de sleufsilos gedurende maximaal 1 dag/sleufsilos; dat deze transporten in een korte periode plaatsvinden rond de voorjaars oogst en de najaars oogst; dat de rest van het voeder circa 1 keer per jaar wordt aangevoerd in balen;

Overwegende dat er geen mechanische ventilatie is op het bedrijf aangezien de stallen natuurlijk verlucht worden; dat bijgevolg er geen risico op geluidshinder bestaat;

Overwegende dat het regenwater van de bestaande stallen wordt opgevangen in 3 citernes van elk 20 m³ en in 3 citernes van elk 15 m³ met een overloop naar de vijver; dat de bijkomende dakoppervlakte van de nieuwe stal circa 396 m² bedraagt; dat volgens de aanvraag een nieuwe opvang van regenwater wordt voorzien van 20 m³ voor de nieuwbouw stal met overloop naar de vijver; dat er in totaal een buffercapaciteit is van 125 m³ na de uitbreiding; dat volgens de afmetingen op de uitvoeringsplannen er circa 510 m² verhard wordt voor de sleufsilos en omliggende verharding; dat in de aanvraag wordt aangegeven dat circa 197 m² bijkomende erfverharding wordt voorzien; dat bijgevolg die bijkomende verharde oppervlakte 1.103 m² bedraagt; dat volgens het ongunstige advies van de dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen van 23 april 2013 een nuttige opvang van 410 m³/ha bijkomende verharde oppervlakte moet voorzien worden; dat er volgens deze ratio een bijkomende opvang van 45 m³ moet voorzien worden; dat in het ongunstige advies van de dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen een foute inschatting is gemaakt van de bijkomende verharde oppervlakte; dat in dit advies gesteld wordt dat er 2.300 m² bijkomend verhard wordt zodat een nuttige buffer van 94,3 m³ moet voorzien worden; dat er geen opvang voorzien is voor het regenwater dat op de erfverharding valt; dat de sleufsilos open is in de richting naar het bedrijf/erfverharding toe; dat bijgevolg de afwatering zal gebeuren naar het grasveld in het centrum van het bedrijf; dat het water niet rechtstreeks in de gracht zal terechtkomen;

Overwegende dat de regenwaterciternes overlopen naar de vijver; dat volgens de aanvraag deze vijver circa 20 m breed is en circa 50 m lang en gemiddeld 3,5 m diep; dat de vijver bijgevolg een volume heeft van circa 3.500 m³; dat jaarlijks circa 1.707 m³ regenwater van de daken opgevangen wordt in citernes en hergebruikt wordt als drinkwater voor de dieren; dat er bijgevolg kan gesteld worden dat voldoende nuttige buffering van regenwater aanwezig is zodat ruimschoots voldaan is aan de eis van 45 m³;

Overwegende dat de exploitant de totale waterbehoefte schat op 2.736 m³/jaar, waarvan 2.638,2 m³ drinkwater/jaar en 97,8 m³ reinigingswater/jaar; dat een erkend MER-deskundige in de discipline bodem, deeldomein pedologie en geologie en in de discipline water, deeldomein geohydrologie die in opdracht van de beroepsindieners een nota (ref. BE1100201, dd 28 januari 2013) heeft opgemaakt, op basis van andere cijfers concludeert dat de ingeschatte waterbehoefte te laag is (394 m³/j tekort); dat de erkend MER-deskundige kengetallen gebruikt uit een studie van het ILVO 'Inschatting van het watergebruik in de landbouw op basis van nieuwe en geactualiseerde kengetallen per landbouwactiviteit' (2007); dat de inschatting van de exploitant gebaseerd is op cijfers uit 'BBT voor de veeteeltsector' (2006); dat in totaal circa 1.707 m³ regenwater/jaar zal hergebruikt worden; dat bij de inschatting van de regenwateropvang in het beroepsschrift de regenwateropvang van de overdekte doorgang tussen de quarantainest al en de bestaande stal niet meegenomen is waardoor een lagere hoeveelheid regenwateropvang in rekening gebracht is; dat in de aanvraag een foute inschatting is gebeurd van de hoeveelheid dakoppervlak van de bestaande stal; dat volgens de aanvraag de bestaande stal 1.744 m² groot is, terwijl volgens de afmetingen op de uitvoeringsplannen het dakoppervlak 2.780 m² groot is; dat de hoeveelheid op te vangen regenwater bijgevolg een onderschatting is; dat een grondwaterwinning van 1.050 m³ jaar uit een vijver wordt aangevraagd als aanvulling op het regenwater; dat de vijver volgens de exploitant in het midden 6 m diep is; dat de grondwatertafel in dit gebied zich gemiddeld op 1 m ten opzichte van het maaiveld bevindt; dat er jaarlijkse schommelingen gemeten worden van maximaal 1 m; dat gelet op het beperkt debiet de invloed van de winning uit de vijver beperkt blijven tot de percelen die in de vergunning zijn opgenomen; dat de exploitant vergund is voor een diepe grondwaterwinning van 150 m³/jaar voor huishoudelijk gebruik; dat in de bijzondere voorwaarden van het bestreden besluit is opgenomen dat geen diep grondwater mag overgepompt worden naar de vijver; dat een debietmeter verplicht voorzien moet worden op iedere grondwaterwinning conform artikel 5.53.3.1 van titel II van VLAREM; dat het verboden is om meer grondwater op te pompen dan het vergunde debiet;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in het 'Leiebekken' en afwatert naar de Rakebosbeek; dat de percelen deels gelegen zijn in niet-overstromingsgevoelig gebied en deels in mogelijk overstromingsgevoelig gebied; dat de inrichting op circa 200 m stroomopwaarts gelegen is van een effectief overstromingsgevoelig gebied; dat tussen de inrichting en het effectief overstromingsgevoelig gebied een lager gelegen weide ligt dat dienst doet als een bufferbekken;

Overwegende dat de bestaande en de nieuwe verharding gelegen is in het niet-overstromingsgevoelig gebied; dat voldoende buffercapaciteit voorzien wordt door de regenwateropvang van 125 m³ met overlopen naar een vijver; dat het water uit deze buffers gebruikt wordt als drinkwater of reinigingswater door het bedrijf; dat bijgevolg voldoende nuttige buffering voorzien is; dat in de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van 26 september 2011 de voorwaarden in verband met vertraagde afvoer opgenomen zijn;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 5, 6°, van het decreet van 18 juli

2003 betreffende het integraal waterbeleid het hemelwater zoveel mogelijk moet worden verdampt of nuttig aangewend of geïnfiltreerd, en dat het overtollige hemelwater en effluentwater gescheiden van het afvalwater en bij voorkeur op een vertraagde wijze via het oppervlaktewaternet moet worden afgevoerd; dat de inrichting hieraan voldoet;

Overwegende dat gelet op bovenvermelde overwegingen en gelet op de aard van de aangevraagde activiteiten en mits, naleving van de opgelegde voorwaarden er geen schadelijke effecten zullen zijn op het watersysteem; dat er bijgevolg voldaan wordt aan de watertoets, zoals bepaald in artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid;

Overwegende dat de dieren worden gehouden in ingestrooide stallen op een niet-doorlatende vloer zodat verontreiniging van de bodem of oppervlaktewater voorkomen wordt; dat de gier van de stallen wordt opgevangen in 3 citernes van elk 20 m³; dat bijgevolg geen mengmest wordt geproduceerd; dat de stalmest wordt opgeslagen in de stal; dat de mestsappen afkomstig van de mestopslag worden opgevangen in een citerne van 20 m³ zodat verontreiniging van de bodem voorkomen wordt; dat in artikel 5.9.2.1 en artikel 5.9.2.2 van titel II van VLAREM eisen opgenomen zijn waaraan stallen of een opslagplaats voor mest moeten voldoen; dat het verboden is om mest te lozen in oppervlaktewater of een afvoerweg voor regenwater;

Overwegende dat er in totaal opslag is voor 80 m³ gier en 450 m³ stalmest; dat alle boxen ingestrooid zijn waardoor niet frequent gemest moet worden; dat de bindstallen slechts gebruikt worden als de andere plaatsen volzet zijn; dat er systematische ophaling is van de stalmest zodat volgens de exploitant geen grote opslag noodzakelijk is;

Overwegende dat meetpunt nr. 650190 van de Vlaamse Milieumaatschappij gelegen is op circa 200 m van de inrichting, stroomafwaarts; dat uit de analyseresultaten van dit meetpunt blijkt dat de norm van 50 mg NO₃/l (11,3 mg N/I) de laatste keer overschreden werd in mei 2009; dat er in het verleden meerdere overschrijdingen per jaar gemeten werden; dat er sinds mei 2009 meer dan 40 analyses zijn gebeurd waaruit blijkt dat de norm niet overschreden wordt; dat bijgevolg niet aangetoond wordt dat deze verhogingen in het verleden het gevolg zijn van inspoeling van dierlijke mest afkomstig van het bedrijf; dat de nitraatproblematiek een collectief probleem is en niet kan toegeschreven worden aan een individueel bedrijf; dat met betrekking tot de nitraatvervuiling door mest de bepalingen gelden van het Mestdecreet;

Overwegende dat de wegen die voor de ontsluiting van het bedrijf zorgen ofwel voldoende breed zijn ofwel uitwijkmogelijkheden hebben; dat gelet op het beperkt aantal transporten zoals hoger vermeld er geen risico is op transporthinder;

Overwegende dat een erkend MER-deskundige in opdracht van de beroepsindieners een nota heeft opgemaakt (ref. BE1100201, dd 28 januari 2013) waarin hij concludeert dat een MER moet opgemaakt worden; dat deze conclusie van de erkende MER-deskundige niet kan worden bijgetreden; dat voor wat betreft de waterbehoefte van het bedrijf de erkend deskundige gebruik maakt van andere kengetallen dan de kengetallen die doorgaans gebruikt worden; dat voor wat betreft de watertoets er voldoende buffering en

hergebruik voorzien is zodat er geen negatieve effecten zullen zijn ten gevolge van deze uitbreiding; dat voor wat betreft de verontreiniging van grond- en oppervlaktewater kan gesteld worden dat de exploitant alle nodige maatregelen neemt om verontreiniging te voorkomen; dat de resultaten van het meetnet aantonen dat er de laatste jaren geen overschrijdingen meer zijn van de nitraatnorm; dat de laatste jaren een opmerkelijke verbetering van de waterkwaliteit werd vastgesteld;

Overwegende dat de grote meerderheid van de runderen het ganse jaar op stal staan; dat de aanvraag betrekking heeft op activiteiten, die voorkomen op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieu-effectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn), meer bepaald in de categorie 'intensieve veeteeltbedrijven' en 'onttrekken van grondwater'; dat de aanvraag valt onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1-milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011);

Overwegende dat de aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn; dat werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen; dat bijgevolg voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt;

Overwegende dat artikel 6bis, §2, van titel I van VLAREM niet bepaalt wanneer een MER moet opgemaakt worden maar wanneer een vergunning moet worden aangevraagd in toepassing van artikel 6bis, §1, 3°, van titel I van VLAREM;

Overwegende dat er een loskoppeling is tussen de milieuvergunning en het Mestdecreet zodat voor het afleveren van een milieuvergunning geen limiterende bepalingen meer zijn met betrekking tot bijvoorbeeld de mestproductie of bewezen mestafzet; dat de exploitant moet beschikken over voldoende nutriëntenemissierechten (NER) conform de bepalingen van het mestdecreet; dat dit echter geen beoordelingsgrond vormt voor milieuvergunningsaanvragen; dat in de bijzondere voorwaarden van het bestreden besluit is opgenomen dat vóór de effectieve ingebruikname van de gevraagde uitbreiding de exploitant de oorsprong van de aangekochte NER moet meedelen aan de deputatie;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting, mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te bevestigen,

Overwegende dat in artikel 1 van het bestreden besluit gesteld wordt dat de vergunning wordt verleend voor de uitbreiding met 106 runderen tot een totaal

van 326 runderen; dat bij de verduidelijking volgende opdeling is gemaakt van die 106 runderen: 25 runderen < 1j, 25 runderen ts 1-2j en 66 andere runderen; dat dit samen 116 runderen zijn in plaats van 106; dat het voor de duidelijkheid aangewezen is deze administratieve fout recht te zetten".

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals deze bepaling nog toepassing krijgt op de voorliggende vordering, kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting van de verzoekende partijen

5. De verzoekende partijen stellen "onmiskenbaar" over het rechtens vereiste belang te beschikken om een beroep bij de Raad van State in te dienen :

"Eerste verzoekende partij is eigenaar (1/2) en vruchtgebruiker (1/2) van de woning, gelegen te 8660 Lendelede, Beiaardstraat 1 en de bijhorende percelen (zoals perceel nummer 242A) die onmiddellijk aansluiten aan de percelen die deel uitmaken van de geplande exploitatie. (...)

Tweede verzoekende partij is huurder van het bovenvermeld onroerend goed (8660 Lendelede, Beiaardstraat 1) en woont aldus onmiddellijk naast de geplande exploitatie. (...)

Beide verzoekende partijen beschikken over het nodige belang om huidig beroep bij Uw Raad in te stellen.

Vooreerst is de geplande (en hierbij bestreden) exploitatie op een afstand van minder dan 220 meter van de gebouwen van verzoekende partijen.

De percelen van de exploitant sluiten zelfs rechtstreeks aan bij de percelen van verzoekende partijen (perceel nr. 9A - inbegrepen in de exploitatie - grenst aan perceel nr. 242a - een van de percelen van het onroerend goed van verzoekende partijen).

De afstand tussen de exploitatie en de woningen van verzoekende partijen is klein. Immers, gelet op het open landschap in casu, zijn verzoekende partijen zelfs onmiddellijke burens van de exploitatie, zodat beide verzoekende partijen over een voldoende belang beschikken om de milieuvergunning van die inrichting te bestrijden.

Een en ander wordt heel duidelijk op onderstaande satellietkaarten (bron: <http://ogc.beta.agiv.be/GDIviewer/>):

(...)Dit volstaat op zich reeds om over het rechtens vereiste belang te beschikken. (...)

11. Ten tweede zullen verzoekende partijen ook rechtstreekse en persoonlijke hinder ondervinden als de uitbreiding van de exploitatie er komt.

Door de nieuwe exploitatie zal immers, gelet op de nieuwe geplande gebouwen, niet alleen een ernstige visueel nadeel gekoppeld zijn, dewelke tevens bij de stedenbouwkundige vergunning wordt beoordeeld, maar eveneens ernstige hinder uit de exploitatie zelf.

Immers, de exploitatie breidt met maar liefst 48 procent uit, wat niet verwaarloosd kan worden. De exploitatie neemt aldus met de helft toe in omvang.

De uitbreiding van de vergunde inrichting van exploitant bedraagt net geen 50 procent. Op grond van artikel 6bis §2 2° Vlare I wordt aangenomen dat een uitbreiding van een vergunde inrichting met meer dan 50 procent van die aard is dat ze een bijkomend risico of aantasting van het leefmilieu inhoudt dan wel de bestaande hinder vergroot. Dat in casu deze 50 procent nét niet wordt gehaald, doet geen afbreuk van de vaststelling dat een uitbreiding die net onder deze 50 procent blijft, niet van die aard zou zijn dat ze de bestaande hinder zal vergroten. Een klasse 1 - inrichting is vanuit haar aard bijzonder hinderlijk.

Verzoekende partijen zullen door de exploitatie bijkomende lawaaihinder ervaren en er zal ook onmiskenbaar meer geurhinder uit de exploitatie voortvloeien.

Ten andere, ook de mestopslag neemt aanzienlijk toe. Dat er een toenemende geuruitstoot zal zijn wordt trouwens expliciet erkend door de Minister: "dat de geuruitstoot stijgt van 7.842 OUe/S in de huidige situatie naar 11.605 OUe/s in de gewenste situatie." (...).

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat slechts op heel beperkte en summiere wijze werd onderzocht welke de mogelijke geurhinder zal zijn die met de uitbreiding gepaard gaat.

Ook wateroverlast kan ernstig worden gevreesd.

Niet alleen wordt er grondwater gewonnen (1050 m³ per jaar) maar over de percelen, zoals begrepen in de aanvraag, loopt tevens de Rakebosbeek, een waterloop van tweede categorie. Volgens verzoekende partijen is de impact van de grondwaterwinning, van de voor de exploitatie noodzakelijke buffercapaciteit en de effecten van de exploitatie op de waterhuishouding van de Rakebosbeek onvoldoende onderzocht.

12. Ten derde kan bezwaarlijk worden ontkend dat de exploitatie een financiële negatieve impact kan hebben op het onroerende goed van verzoekende partijen, dat vooral voor eerste verzoekende partij een realiteit wordt.

(...)"

Voorts stellen zij, specifiek met betrekking tot het nadeel, het volgende :

"Verzoekende partijen hernemen integraal hetgeen zij tevens bij hun belang (...) hebben uiteengezet. Zij zijn immers - mede op basis van het aangewende kaartmateriaal dat voldoende duidelijk en concreet is - vlakbij de geplande exploitatie gelegen.

Ten overvloede nog onderstaand fotomateriaal (...)

De Rakebosbeek, een waterloop van tweede categorie, ligt doorheen de percelen die deel maken van de bestreden exploitatie en vormt ook de grens tussen de gemeente Lendeledede en de stad Kortrijk.

Gelet op hun ligging, en onmiddellijke aansluiten van de percelen van exploitant enerzijds en de percelen van verzoekende partij anderzijds, is het onmiskenbaar aannemelijk dat het leef- en woonklimaat van verzoekende partijen ernstig zal worden aangetast door de vergunde activiteiten, inzonderheid door de concrete omstandigheden van het dossier.

Een en ander wordt ook heel concreet met onderstaand fotomateriaal :
(...)

Uit dit fotomateriaal blijkt ook dat de woning van verzoekende partijen wel heel dicht aansluit bij de exploitatie van exploitant. Verzoekende partijen maken aldus voldoende zowel de plaatselijke omstandigheden als de mogelijke aantasting van hun woon- en leefklimaat heel concreet.

De bijkomende geurhinder zal een ernstig nadeel vormen.

Ook hier zorgen de onzekerheden in het dossier - nu geen project -MER is opgemaakt, geen informatie ter beschikking werd gesteld door de aanvrager dienaangaand en slechts heel summier (niet afdoend) werd ingegaan op dit aspect bij het nemen van de voorliggende bestreden beslissing - dat het nadeel ernstig is.

Oordelen dat het dan aan verzoekende partijen zou zijn om aan te tonen hoe ernstig de geurhinder concreet zal zijn, komt neer op het omkeren van de bewijslast en op een uitholling van de verplichtingen die op de milieuvergunningverlenende overheid rust om dit afdoende te onderzoeken, alvorens te vergunnen.

Dit gaat trouwens ook op voor de visuele nadelige impact van de exploitatie. Louter stellen dat dit een nadeel is dat gekoppeld is aan de stedenbouwkundige vergunning, zou te ver gaan. Immers, ook de milieuvergunningverlenende overheid dient zelfstandig na te gaan of de voorliggende exploitatie verenigbaar is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening.

Nu dit in de bestreden beslissing manifest ontbreekt, en aldus geen enkele overweging dienaangaand wordt gemaakt, maakt ook de impact van de exploitatie op het woon- en leefklimaat van verzoekende partijen een ernstig nadeel. Het werd immers eenvoudig weg níét onderzocht...

Het vestigen in agrarisch gebied, heeft inderdaad tot gevolg dat normale hinder mag verwacht worden van de in deze zone gevestigde of te verwachten bedrijven, maar dit betekent niet dat verzoekende partijen ernstige hinder die de

grenzen van het wettelijk toelaatbare overschrijdt, dienen te aanvaarden.

Verzoekende partijen vrezen ook wateroverlast. Zoals hoger reeds aangegeven is geen duidelijkheid over de buffercapaciteit en of deze wel voldoende is. Dit is niet adequaat onderzocht. De impact van de exploitatie op de beek werd al helemaal niet onderzocht en bovendien zijn geactualiseerde cijfers vernietigend voor de berekeningen omtrent het onttrekken van het grondwater.

Onderstaand fotomateriaal duidt ten andere ook aan dat de betrokken percelen, zowel deze van de verzoekende partijen als deze van exploitanten, bijzonder watergevoelig zijn.

(...)

Op deze foto ziet Uw Raad duidelijk de bestaande exploitatie van exploitant, samen met de drassige weiden erom heen, waar grote plassen water staan. De uitbreiding van de exploitatie behelst ten andere ook de plaatsen van bijkomende gebouwen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd.

Anderzijds zijn deze nadelen ook moeilijk te herstellen. Het uitblijven van een schorsing van de bestreden beslissing zal bij realisatie van de exploitatie de onaanvaardbare hinder voor verzoekende partijen onherstelbaar genereren. De nadelen zijn tevens uit hun aard moeilijk te herstellen.

Bovendien zijn de belangen van de partijen in het geding beter gediend met een schorsing dan met een latere vernietiging van een vergunning die ondertussen ten uitvoer is gelegd, wat het risico op onomkeerbare omstandigheden ernstig - en onnodig - vergroot.

De schorsing wordt ten andere niet belet door het bestaan of noodzakelijk zijn van een corresponderende stedenbouwkundige vergunning.

Verzoekende partijen brengen, voldoende concrete en feitelijke gegevens als bewijs dat zij in deze omstandigheden wel degelijk over een MTHEN beschikken".

Beoordeling

6. De visuele hinder die wordt aangevoerd is geen nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden milieuvergunning maar wel uit de stedenbouwkundige vergunning, die niet met het huidige beroep wordt bestreden. Met betrekking tot de geurhinder die de verzoekende partijen vrezen, dient in eerste instantie te worden gewezen op de ligging van de inrichting. Het wordt niet betwist dat het betrokken landbouwbedrijf gelegen is in agrarisch gebied. Op basis van het door de verzoekende partijen voorgelegd uittreksel uit het gewestplan lijkt te moeten worden afgeleid dat ook de woning, die zij respectievelijk in eigendom hebben en huren, in agrarisch gebied gelegen is. Dit houdt in dat normale hinder uit landbouwactiviteiten dient te worden getolereerd, zonder dat zij als moeilijk te

herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd.

7. Op basis van de elementen die worden vermeld in de bestreden beslissing en in het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, kan niet worden afgeleid dat te dezen sprake is van een risico op geurhinder dat verbonden is met de bestreden beslissing. Verzoekende partijen tonen het tegendeel niet aan.

8. De beschouwingen omtrent beweerde lawaaihinder en het beweerde financiële nadeel worden niet geconcretiseerd.

9. Uit de gegevens van het administratief dossier noch uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat sprake zal zijn van wateroverlast of een vergroot risico hierop. De verzoekende partijen dienen hun bewering met bewijzen aan te tonen opdat dit aangevoerde nadeel zou kunnen worden bijgetreden. Dit gebeurt evenwel niet. Er worden enkel een paar foto's bijgevoegd waarop plassen te zien zijn. Los van het feit dat er aldus reeds sprake is van "wateroverlast" op de velden, dient dan ook de vraag gesteld of deze overlast een rechtstreeks verband vertoont met de aangevochten beslissing, temeer daar de verzoekende partijen er zelf de nadruk op leggen dat het de bestaande toestand betreft. Daarenboven blijkt uit de lezing van de overwegingen in de bestreden beslissing dat een aantal voorwaarden werden opgelegd inzake het watersysteem. De aangevoerde dreigende wateroverlast komt dan ook als eerder hypothetisch over.

10. Uit het bovenstaande blijkt dat de verzoekende partijen geen concrete en overtuigende feitelijke gegevens aanbrengen die aantonen dat de zaak dermate spoedeisend is opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoord zou zijn.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien maart tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys